

Telekäija

nr. 9 veebruar 2003

Meediakonverents selgitab sõltumatuse piire

ETV korraldab 14. märtsil meediakonverentsi ühisnimetaja all "Kuidas ära tunda sõltumatust?"

Konverentsil arutletakse, kuidas hinnata tarbijana meediat tulevate informatsiooni kvaliteeti või kuidas võiksime uskuda, et meediat ei ole sunnitud tegema kellegi või millegi propagandat?

ETV juhatuse esimehe Ilmar Raagi sõnul ei ole ju harvad juhud, kus meediat süüdistatakse kallutatuses ja meedia omakorda usub, et on teinud kõik endast oleneva andmaks objektiivset maailmapilti. "Selles vaidluses on raske jõuda kokkuleppele, sest Eestis oleme me suhteliselt vähe rääkinud meedia kvaliteedi standarditest," ütles Raag.

Seepärast on ETV konverentsile kutsunud ka kahe mõjuka maailmaorganisatsiooni CNN ja BBC'i esinejad. Lisaks annavad meie Euroopa lähituleviku probleemidest aimu ARTE ja EBU kõnelejad. Tegemist on organisatsioonidega, kus meie küsimuste üle on vaagitud juba aastaid.

Konverentsil esinejate hulgas on Stuart H. Loory teemaga "Vene kriisid CNN-i ja vene meedia kajastuses", Peter Wien "Sõltumatus euroopa huvide ristumiskohas – ARTE näitel" ning Indrek Treufeldt ettekanne teemal "Andke meile reaalsus!"

FOTO: TOOMAS TUUL

Indrek Treufeldt peab konverentsil ettekanne teemal "Andke meile reaalsus!"

ETV töötajad saavad konverentsil osaleda tasuta ning eelregistreerimiseks tuleb veebruari lõpus helistada telefonil 628 4109 või meilida e-posti aadressil konverents@etv.ee.

Telekäija

Ringhäälingunõukogu kinnitas ETV eelarve

Jaanuaris kinnitas ringhäälingunõukogu ETV käesoleva aasta riigieelarvelise toetuse suurusks 197,8 miljonit krooni, millest riigitoetus moodustab 182 miljonit.

"Programmitootmise kulud tõusevad 4,5 miljoni krooni võrra, ligikaudu 130 miljoni kroonini, kuid saatemaht jääb eelmise aastaga võrreldes samale tasemele," sõnas arendusdirektor Jaanus Kõusaar.

Sel puhul tasub meenutada, et möödunud aasta programmi sügis oli tehtud rekordiliselt väikese rahaga ja ei sisaldanud enam suuri meelelahutuse projekte. Käesoleval aastal programmi lisaks tulevat

raha on aga otsustatud mitte ära lahustada paljude väikeste saadete peale, vaid pigem neid kontsentreerida vähemate oluliste projektide peale. Näiteks Teleteater ja "Eesti lugude" dokumentaalfilmid, ning üks ajakirjanduslik ülevaatlisk magasin.

Sel aastal plaanib ETV investeerida 18 miljonit krooni, milles sisaldub lisaks teletehnika uuendamisele ka uus tuletõrjesignalsatsioon ja -pumbajaam.

Kõusaar rääkis, et aasta jooksul tasub ETV 14 miljoni krooni eest erinevaid laene koos intressidega ning järgnevat aastate jooksul see summa ei muutu.

Telekäija

"Aasta turundustegu 2002" on Eurovisiooni lauluvõistlus

Tartus toimunud turunduskonverentsi, "Password 2003" raames, valiti 2002. aasta turundustegiks Eurovisiooni 47. lauluvõistluse korraldamine Eestis.

Eesti Televisiooni jaoks oli Eurovisioon väga laia sihtgrupiga ning erinevaid valdkondi hõlmav projekt, mis algas lauluvõistlusest, kuid lõppes Eesti turundamisega kogu maailmale. Auhinnatseremoonial toodi eraldi välja ka lauluvõistluse loov või kreatiivne pool ning leiti, et üheks edu aluseks oli kahtlemata Eesti intellektuaalne tutvustamine läbi huumori.

Lisaks žürii preemiale, võitis Eurovisiooni korraldamine ka publiku preemia. Saalis viibinud inimesed hääletasid SMS-ide abil oma lemmiku poolt. Üle poolte saalis viibinuid (53%) andis oma hääle lauluvõistlusele.

"Aasta turundustegu 2002" finaali olid 300 Eesti turundustöötajat hääletanud Aura ACE mahla, Welcome to Estonia kampaania, Montoni ning Res Publica lanseerimise ning Eurovisiooni lauluvõistluse korraldamise.

Esimene "Eesti lugu" jõuab ekraanile oktoobris

Veebruari alguses allkirjastati dokumentaalfilmide sarja "Eesti lood" 14 lepingut ning esimene film jõuab ekraanile oktoobris.

"Eesti lugude" projektijuht Tiina Rebane rääkis, et peale eelmise kevade ideede konkursi jäi sõelale 16 filmiideed. Rebase sõnul on filmide tootjateks erinevad väikefirmad ning tegijate hulgas on nii vanu filmimehi nagu Igor Ruus, Rein Raamat ja Olev Remsu. Samuti tulid filmiideedega välja nii filmialal tegutsevad noored kui ka isehakanud. "Näiteks TÜ politoloogiatudengid mitme huvitava ideega ja igal juhul ootame huvitavat ja mõneti ka intrigeerivat tulemust."

Tiina Rebane lisas, et ideede poolest oleks võinud välja valida ka rohkem filme, kuid seda takistab rahapuudus. Esimene "Eesti lugude" film valmib aprilli lõpuks, viimane septembri alguses.

Kõrgharidusega vaatajad eelistavad ETV-d

Jaauariku uuringutulemused veenavad meid selles, et mängud, eriti mäng miljoni peale on rahva seas väga populaarsed, kuid samas võib rõõmustada ka Teletäibu üle.

Teiseks võib rõõmustada eksklusiivsete teemade professionaalne ajakirjanduslik käsitus on tippvaadatav (Pealtnägija). Eurovisiooni lauluvõistlus on Eesti telemaastikul juhtiv meelelahutusprojekt ning Otepääl suusatamine on igale eesti inimesele südamelähedane.

Kaasaelamine on ka Õnne 13 võtmesõna ja kriminaalsete lugude populaarsus ei raue.

Euroaulud vaadatavuse tipus

Esimese 20 saate hulka ei mahtunud jaauaris ühtegi uudistesaadet. See kehtib, kuni räägime üldauditooriumist, eristamata sihtgruppe.

Haritud eestlaste seas on saadete pingerida mõnevõrra teistsugune. Euroaulude eelutvustus tuli nende seas absoluutsesse tippu, miljonimäng platseerus kolmandaks, aga tippvaadatavate saadete hulka mahtus ka teleteatri "Armastus kolme apelsini vastu" ja "Aktuaalne kaamera".

Mitu tippvaadatavusega saadet

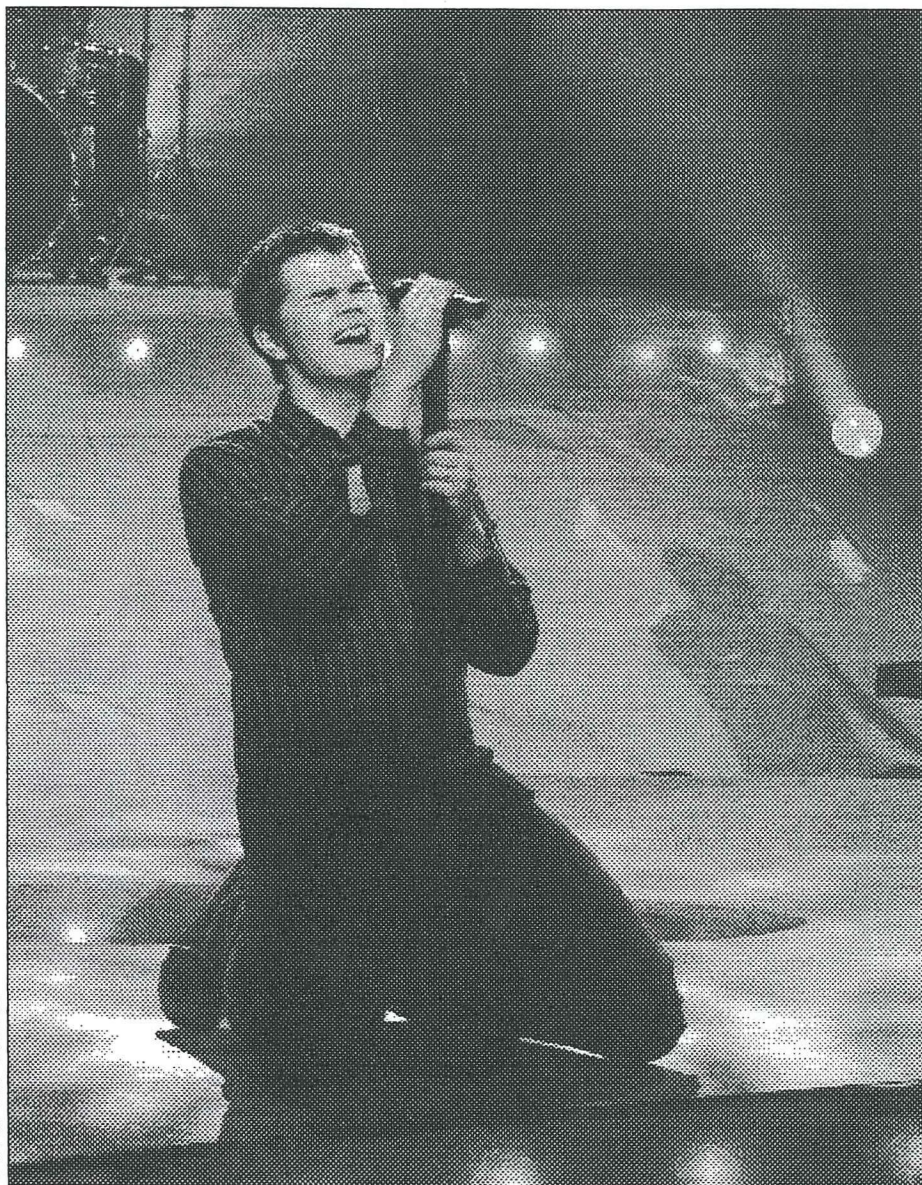
ETV-s on iga nädal mitu tippvaadatavuseni (üle 200 tuhande vaataja) küündivat saadet. Võrreldes hooaja alguskuudega on vaadatavus tasapisi paranenud.

Jaauaris näitas ETV-le pühendatud aja osakaal kogu teletarbimisest aeglast, aga järjekindlat kasvu: detsembri 15 protsendilt tõusis vaadatavus 16,8 protsendile. Kanal 2 osakaal oli 19,8 protsenti, TV3 oma 24,3 protsenti.

Teistel kanalitel ei olegi nii palju tippsaateid kui ETV-l, nende tippude seas on rohkem mängufilme. Kuid samas TV3-l ja Kanal 2-l palju hea vaadatavusega sarisaateid, mis toovad auditooriumi kanalitele juba varastel õhtutundidel.

Kõrgharidusega eestlased eelistavad meie kanalit. Jaauaris kulutas haritud eestlane ETV-le 31,1 protsenti oma televaatamisajast, Kanal 2-le 24,6 protsenti, TV3-le 28,3 protsenti.

Vahed on siiski võrdlemisi väikesed. Mitte-eestlaste televaatamisaeg kulub endiselt 90 protsenti ulatuses välismaistele telekanalitele.

Euroaulude eelutvustusi vaatas jaauarikuus 316 200 inimest. Eestit läheb Riiga esindama Vaiko Eplik ansambliga Claire's Birthday.

Jaauariku ETV vaadatavad saated

	Vaatajaid	Reiting		Vaatajaid	Reiting
Pealtnägija	342 400	26,2	Teletäip	214 700	16,4
Euroaul 2003	316 200	24,1	Õhtusöök ühele *	208 300	15,9
laulude eelutvustus			Suusatamise	203 900	15,5
Suusatamise	298 600	22,8	MK etapp Nove Mestos		
MK etapp Otepääl			Kolm korda üle	190 100	14,4
Avatud toimik	269 500	20,6	öla*		
Õnne 13	268 700	20,5	AK	189 400	14,4
Suusatamise	245 600	18,7	Suusatamise	188 500	14,4
MK etapp Otepääl			MK etapp Oberhofis		
Otepää tee	241 600	18,4	112	180 500	13,8
maailma suusakaardile			Armastus kolme	172 000	13,1
Suusatamise	222 500	17	apelsini vastu		
MK etapp Nove Mestos			Kolm korda üle	166 000	12,7
Suusatamise	217 300	16,6	öla*		
MK etapp Oberhofis					

Rotterdami Filmifestival(il) uute seikluste otsinguil

„Ma ei tunne oma juuri, hommikuti ei leia ma oma kohvitassi, mu kassile ei meeldi mu laptop, tavaliselt jään ma rongist maha. Üleüldse ei tea ma midagi, mu pea on täiesti tühi - ma olen üks mõttetu inimene ja tõeline läbikukkuj. Ma pean millestki rääkima ja mul ei ole aimugi, mis see olla võiks...“

Selliste mõtetega avas kosmopoliidist filmirežissöör Elia Suleiman Rotterdami Filmifestivali raames toimunud Filmiparlamendi 2003. Oma filmidega loobereid kogunud filmimees pani kahtluse alla kogu oma eksistentsi parameetrid, parlamendivormis läbiviidud paneelil õnneks nii äärmuslike avaldustega lagedale ei tulnud ja filmitootmise mõttekust küsimuse alla ei seatud.

Filmiparlament toimus filmifestivali 32-aastase ajaloo vältel teistkordselt, esimene kord kogunes filmitootjate, festivalikorraldajate, levitajate „perekond“ 1988. aastal, et rääkida filmitootmise hetkeseisust siis. Tollase kokkusaamise tulemusena loodi Hubert Bals'i Fond filmistsenaariumi arenduse toetamiseks.

Liiga palju filme

Seekord arutleti selle üle, kas praegune filmipoliitika pärsib nn „autorifilmide“ tootmist, kas ja kuidas on võimalik neid filme levitada. On selge, et hetkel valitseb sõltumatute filmitootjate ja filmide üleküllus, paljud filmid jäävadki riulile seisma.

Meenub ühe Belgia produtsendi ettepanek vähendada filmikoolide arvu, kuna Belgia näitel (6 filmikooli) lõpetab igal aastal kooli ligi sada filmitegijat ja pole siis ime, et turg on üleüllastunud – nii filmide kui tegijate näol. Üldjuhul peaks tegijate rohkus tekitama ju konkurentsi ja sellega seoses kvaliteedi tõusu, kuid elu on näidanud, et pigem taandub see vaid suurenevale hulgal mehaaniliselt toodetud projektidele. Filme toodetakse, et ennast elus hoida ja tegijat ei huvitagi, mis nendest hiljem saab.

Praegune ülikarm telekanalite võitlus vaatajaprotsentide eest on tekitanud keerulise olukorra *art-house* filmide levitajatele – ka euroopa kultuurikanali ARTE näite varal. Riiklikul tasandil seatud reitingunõuded on ARTE Cinema France'i tegevdirektori Michel Reilhac'i sõnul teinud neid oma programmivalikul ettevaatlikuks – tulemused on enamasti oodatust madalamad, vaatajaid naelutavad enam kommertskanalilt jooksvad ameerika kassafilmid (block-busterid) kui euroopa autorifilmid.

ARTE-st räägivad kõik ainult kiidusõnu, aga vaatavad vähesed. Keegi ei sea kahtluse alla sellise kultuurikanali vajalikkust, aga hetkel, mil telekanali rahastus on otseselt seotud vaadata-vusega, tekitab see suuri küsimärke.

Rotterdami Filmifestivalil käis hanketoimetuse juht Marje Jurtshenko.

Mis on autorifilm?

Oluliselt palju aega kulutati terminite taasformuleerimisele, ehk et kas sõltumatu filmitootmine oma olemuselt on enam sama, mis aastakümneid tagasi, kas finantseerijate ja publiku ootused filmidesse on muutunud aja jooksul, mida üldse tähendab praegusel ajahetkel autorifilm kui selline.

Jõuti järeldusele, et autorifilmide tootmine on alati olnud omamoodi keeruline, lihtsalt takistuste vorm ja sisu on vastavalt ajale ja ümbritsevale keskkonnale muutunud – head ideed leiavad siiski peaaegu alati nii finantseerija, levitaja ja publiku poolehoiu.

Seda viimast on võimalik kõige paremini näha festivalil enesel – publikuarv on 32 aasta jooksul tõusnud 5000 külastajalt 35000-ni, olles oluline sündmus mitte ainult kohalikele filmisõbrale, vaid ka tähtis kohtumis- ja tööpaik filmiprofessionaalidele.

Seikluste otsinguil

Festivali raames toimival CineMart-il saavad kokku uued projektid ja võimalikud rahastajad, osad leiavad teostuseks vajalikud kullakangid ja teised saavad

olulisi vihjeid, kuidas ja millises suunas edasi liikuda. Vahetatakse kogemusi, otsitakse uusi talente ja vedetakse toredasti aega.

Festivali filmide temaatika on viimaste aastatega muutunud positiivsemaks – kui paari aasta tagune festival kubises filmidest, mis kõnelesid mustast tulevikust ja maailma kurvast saatusest, siis praegu otsitakse valdavalt seiklusi – uusi maid ja avastamata inimesi.

Nähtud filmidest jäi eredalt meelde Islandi uus film „Noi Albinoi“, Dagur Kari täispikk debüüt, milles filmi peategelane otsib võimalust põgenemiseks maailma lõpus asuvast külakolkast, stagneerunud arusaamade ja ühiskonnareeglite eest. Humoorikalt parodeerib Paul Makkar India Boliwoody filmide stampe oma lühifilmis „Brick Lane“.

Programm oli väga mitmekesine ja ulatuslik, valikut sellest võib kindlasti näha ka ETV ekraanil – isegi kui me hetkel ei suuda kaasa rääkida filmi tootmise tasandil, saame me oma vaatajale tärkavalt murult noppida säravamaid lilleõisi.

Marje Jurtshenko,
hanketoimetuse juht

Märtsikuus sündinute sünnipäev 1977. aastal. Paremalt: Laidi Stepanova, Moidela Tõnisson, Mai Mikiver, Elvi Loot, Merike Kärsten ja Juhan Paadam. Naistele kingiti ühesugused oösärgid, millele koosviibijad autogrammide peale andsid ja mis üksmeelselt kohe selga tõmmati.

ETV tuiksooned – kohvik ja “Kungla”

Kohvik oli populaarne koht, kust alati sai vajaliku inimese kätte. Lõuna ajal oli toidujärjekord uksest väljas, sageli valvelauani ja toidud olid väga maitsvad. Kohvikus jutustati maast-ilmast ja aeti ka loomulikult töösasju.

Aeg-ajalt juhtus ka mõndagi koomilist: kord istusime kahekesi lõunalauas ja kolmas kolleeg tõi prae ning läks nuga-kahvlit tooma. Järsku näeme, et ta sööb isukalt hoopis teises lauas ja üks meesterahvast toimetaja vaatab õnnetult ringi, sest praad oli leidnud isuka sööja.

Kord istume kolmekesi kohvilauas ja

kohvikusse tuleb tuntud režissöörist naljahammast ja lobiseja väga tõsisena, isegi kurvana. Üks meist ütleb, et tal suri alles isa ja nüüd naise vend. Kolmas lugupeetud naisrežissöör lisab surmtõsiselt – sellega harjub ära.

Kohvikus oli ka alkoholi müügil. Ühe kaastöötaja abikaasa aga arvas, et tema mees napsutab tema arvates natuke liiga tänu baaris müügil olevale märjukesele. Alkoholi võeti müügil ja baar ristiti silmapilkselt tolle naise nimeliseks piimabaariks.

Siit algas tihedam tolleagse restoran

“Kungla” külastamine, kuhu sageli sõideti taksoga, sest mõnel osakonnal oli takso hommikust õhtuni kasutada. Nüüd oli toimetajatel, administraatoritel “Kungla” tee tihedasti jalge all – vajaliku saatejuhi või režissööri otsesatesse toomiseks!

Sageli helises telefon vastastikuse abistamise (oli selline täiesti ametlik süsteem, kuhu palgapäeval pandi raha, siis sai võtta lühi- ja pikaajalist laenu) kassapidaja laual: “Palun too “Kunglasse” raha, arve vaja maksta.”

Mai Mikiver,
valveadministraator

Pühapäevamaalijast meister Arvo

Majandusosakonna meistri Arvo Reemani töötoa uksest sisse astuja näeb seintel mitmesuguseid maale. Need on sinna sattunud meistri kunstihobi tõttu.

“See on siiski harrastus, kui aega ja värve on,” räägib Arvo ise.

Lapsepõlves elas Arvo maakohas ja juba siis õeldi, et sellest poisist ikka korralikku töömeest ei tule, vaadake tema sõrmi. Kui koolis küsiti, kelleks keegi tahab saada, siis kuulus Arvo sümfaatia alati kunstnikuametile.

“Nüüd on minust küll remondimees saanud, aga tuttavad on luuletajad, kunstnikud ja muidu elupõletajad,” lisab

koos operaator Manfred Vainokiviga kunagi kujutava kunsti kaugõppekursustel käinu.

Arvo pole oma pilte kellelegi müünud, kuna ei pea ennast nii heaks tegijaks ning nii on tema looming omanikku vahetanud kinkimise teel.

“Aga kõige suurem kunstnik on ETV-s praegu ju maaler Milvi. Tema maalib hommikust õhtuni. Mina olen selline pühapäevamaalija,” ütleb meister tagasihoidlikult.

“Kuigi, jah, hea meelega tegeleks selle asjaga kogu aeg ja kunstiga tõsiselt tegelemiseks peabki sellega kogu aeg tegelema,” on Arvo veendunud.

Karin Leemet

FOTO: ÜLO JOSING

Majandusosakonna
meister Arvo
Reeman

Jüri Sooääre üheksa palet

Jüri Sooäärest on mul äärmiselt kerge ja ülimalt raske kirjutada. Ma tunnen teda täpselt 10 aastat ja seega pole mul temast kirjutamiseks üldse vaja tema endaga rääkida – see teeb asja lihtsaks. Raskeks muudab kirjutamise esiteks see, et Jürka (nimetan teda familiaarselt nii) polnud ise sellega nõus. Juhul, kui lugeja juba käesolevat loeb, siis võib järelikult selle punkti unustada. Teiseks võib Jürka a) öelda, et pean kirjutatut oluliselt muutma b) hakata iga pisidetali kallal “nokkima”. Igal juhul võtan kõik need riskid, sest see lugu mõllab minu sees nagu palavik ja ma pean ta endast lihtsalt välja ajama.

Pean kohe alguses vabandama – jutu sisse kirjutan ma ennast rohkem, kui sobilik oleks, aga paraku on see teisiti võimatu. Tuleb veel mainida, et ma ei üritagi Jürkat “lahti kirjutada”, selleks on ta liiga mitmetahuline ja keeruline inimene. Ehk saate temast siiski mingi pildi, mida oma peas hiljem edasi kokku panna.

Jüri töötab juba aastaid Aktuaalse kaamera helirezissöörina. Lisaks on ta viimasel ajal hakanud käima väljaspool “maja” erinevate saadete heli salvestamas. Jürka on veel suurepärase muusik (need bongo-soolod, mida te jõulupeol võisite nautida, olid ainult väike näide tema trummari-oskustest), mesinik, filosoof ja ilma liialdusteta üks värvikamaid inimesi, keda ma tunnen. Olen väga tihti kuulnud telemaja inimesi temast rääkides kasutamas väljendit “see eriline tüüp sealt AK-st”. Sõna ERILINE iseloomustabki teda kõige paremini.

Jürka ja sünnipäevad. Ta ei pidanud oma sünnipäevi kuni 33 aastaseks saamiseni. Sellest oli küll alati juttu, aga Jüri tegi siis alati ainult “mh-mhhh” ja sinnapaika asi jäigi.

Sel aastal, kui Jüri sai 33, töötas ta hommikuti Reet Oja poolt juhitud hommikuprogrammi “Tere hommikust!” helirezissöörina. Oma sünnipäeval kell 6.00 tööle jõudes pani Jürka lauale shampused, suupisted ja kringlid ning kõik, kes saate meeskonnas sel hommikul tegevad olid, lasid hea maitsta. Terve päeva jooksul võisid kõik Jüri õnnitlejad ennast hea-paremaaga kostitada ning pidu jätkus peale viimase AK lõppu kolmanda korruse “peeglisaalis” eriti hoogsalt – välja veeti suur helivõimendus, kõik soovijad said korralikud tantsutuudid üles võtta ja tantsuhuvilisi jätkus ka kaubalifti - prooviti, kuidas mõjuvad keerukamad pöörded ja šaikimine sõitvas liftis - muusika kostis sinna muide suurepäraselt.

Kõigil järgmistel aastatel on Jürka sünnipäev olnud loomulikult üks oodatuid sündmusi AK-lastes seas. Igal aastal on juhtunud sellel päeval midagi erilist, 2001 põles sel päeval AK stuudio ja pidulised suundusid kohvikusse, 2002

pakkus Jürka enda mesilaste meest valmistatud suurepäraselt ja tõhusalt mõjuvat mõdu jne jne.

Minu sünnipäevadeks on Jüri teinud nii mõnegi vapustava üllatuse. Siinkohal paar eredamat näidet: valmistusin suureks sünnipäevapeoks oma uues kodus – ootas sinna esimest korda külla kõiki oma arvukaid sugulasi ja teadagi ei saa sellisel puhul üle hinnata asjaolu, et kõik oleks tipp-topp korras. Niisiis saabus Jürka päev enne suure lillekimbuga ja pesi puhtaks kõik mu maja aknad (muidugi mitte lilledega), kuna see on mu jaoks üks jubedamaid kodu-töid.

Mulle meenuvad veel ühed tema kingitud lilled. Bukett koosnes üli-pikkadest roosidest, mis olid läbi põimunud sirgete pruunide lehtedeta okstega. Kui ta buketi mulle üle andis, ütles ta vaikselt, et see on ühtaegu karm ja õrn ning seetõttu arvas ta, et see peaks just mulle sobima. Võttis sõnatuks!

Jürka ja trummid. Ta müüs ühel heal päeval trummikomplekti maha ja jättis päevapealt oma harrastuse, olles eelnevalt selle profitasemeni lihvinud. Põhjendus: ta polnud enda jaoks piisavalt hea. Siit veel üks iseloomustav joon – ta on perfektsionist.

Jürka ja naised. Ta on alati olnud naiste seas populaarne, aga elab enamasti üksi. Mulle tundub ta maitse naiste suhtes ülimalt rafineeritud – ka siin otsib ta perfektset. Ilmselt mitte küll üld-tunnustatud standardite järgi, ent olles ise eriti tugev natuur, peab naine ta kõrval olema tõeline isiksus, intellektuaal, särav, andekas ja kahe jalaga maa peal seisev jumalanna.

Jürka ja mesilased. Teatavasti on nende linnukeste pidamine suurt täpsust ja järjepidevust nõudev töö. Jürka läheb siin veel süvendatumat teed. Ta uurib alati kõiki uuenduslikke võtteid, et saak oleks

võimalikult suur ja mesilaste haigused võimalikult harv nähtus. Mee kvaliteet on järeleproovitud super.

Jürka ja presidendid. Juba aastaid on ta käinud salvestamas presidendi uus-aasta kõnet. Kaks lugu jopedega: ühel aastal (ma ei tea, mida ta küll mõtles), läks ta võttele kampsuni väel. Siis otsiti talle selga üks Lennarti jope. Teisel aastal oli ta võttel mõnusa kaluri-stiilis kummeeritud jopega. Lennart haaras jopehõlmast kinni ja kiitis seda innukalt ning uuris, kust Jürka selle ostis.

Jürka ja gurmaania. Eriti naljakas on näha Jürkat laua ääres tammumas, kui ta märkab seal midagi magusat, olgu selleks siis kook või šokolaad. Tal on komme asetada kommikarp või muu maiustus enda lähedusse, et seda enne põhjalikku vallutust eemalt vaadelda. Ta võib vabalt peale pikka võttepäeva väljas tulla selleks oma toast telemajas läbi, et vaadata, kas see kohupiimakooigi tükk, millest tal enne oma paarimehega juttu oli, on ikka veel alles.

Jürka ja meditatsioon. Mitmeid aastaid tagasi avastas ta enda jaoks “nabavaatluse” (nagu mediteerimist tema sõprade-tuttavate hulgas kutsutakse). Päris pika perioodi jooksul harrastas ta eriti lakoonilist elustiili. Tõsis hommikuti kell 5, olles maganud mõned tunnid; sõi ainult taimi ja viina poole ei vaadanudki. Tegelikult on see väga pikk ja tõsine teema, millest nali väga kaugel.

Jürka ise ütleb, et ta on teel ja järjekordse eesmärgini minekuks kulub tal veel aega umbes aasta. Olen täiesti kindel, et ta saavutab kõik, mida ta iganes ka sihiks ei seaks, sest kõigele lisaks on tal soovide täideviimise kohta oma teooria.

Anneli Tõevere

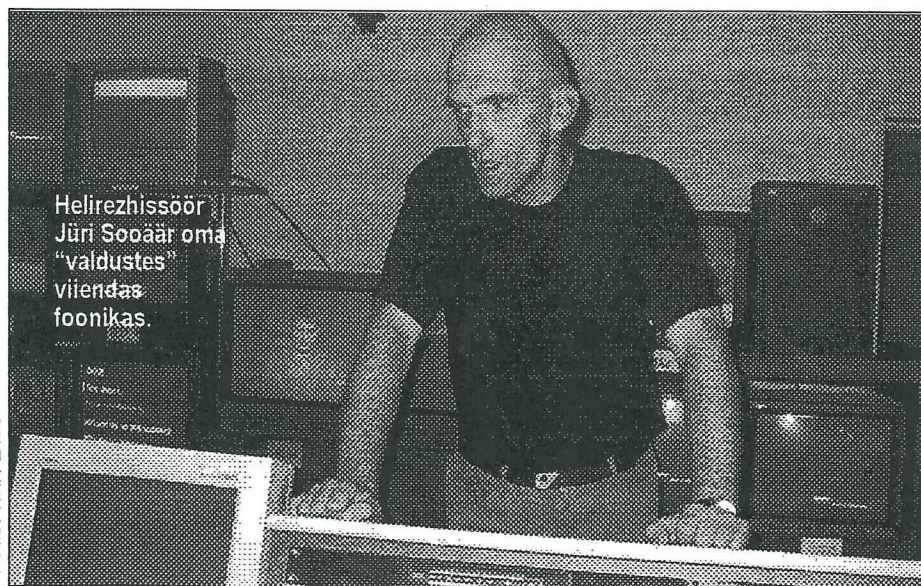

FOTO: IVAR LAUS

Postimehe ajakirjanik Andri Maimets peab loomingulise seminari

Andri Maimetsa ettekanne keskendub perioodile Eesti Televisioonis, mil avalik-õigusliku televisiooni peadirektor oli Toomas Lepp.

Loominguline seminar on koostatud eelmise aasta lõpul Tartu Ülikooli ajakirjanduse ja kommunikatsiooni-osakonnas valminud bakalaureusetöö baasil «Eesti trükiajakirjandus ETV kriisi kajastana 1997-2000»

Et hilisemas käsitluses nii erialases kirjanduses kui üldhuvi ajakirjanduses on uuritud perioodi nimetatud «ETV kriisiperioodiks», defineerib ettekanne kriisi mõiste ja võrdleb ETV-s ja ETV-ga toimunud ning ajalehtedes sel perioodil kajastatud.

Nii käsitleb Andri Maimets nn. ETV kriisi kuvandit ja selgitab, miks ajakirjandusel oli võimalus näidata ning võimendada toimunud sootuks teisest küljest, kui tegelikult sel perioodil vajalik oluks. Situatsiooni kirjeldus, vaadatuna läbi riigikogu kultuurikomisjoni, kultuuriministri ja erialaliitude tegevuse, viitab riikliku ringhäälingupoliitika puudustele ning koguni puudumisele uuritud perioodil. Ettekanne annab ka ülevaate ETV finants- ning juhtimiskriisi võimalikest lahendustest.

Postimehe ajakirjanik Andri Maimets.

Lisaks vaatleb Maimets avalik-õigusliku ringhäälingupoliitika ühe baasmõiste «avaliku diskussiooni» olemust ja võimalikkust uuritud perioodil, andes ülevaate võimalustest, läbi mille avalikkus kriisi lahendamisel osales või osaleda sai. Sellest tulenevalt näitab ettekanne, miks avalikul diskussioonil võimalikke kanaleid kasutades laiemat mõju ei olnud.

Telekäija

Tööjuubilarid veebruaris

Malle Eelsaare – 30

AK monteerija Malle Eelsaare on väga abivalmis, heatahtlik, rahulik ning tõsise ellusuhtumisega inimene.

Tal on AK monteerijatest kõige parem pildimälu, mis muudab meie töö kergemaks ning tema mõnusa huumorimeelega ka lõbusamaks.

Kolleegid AK-st

Dedjurin Vladimir – 35

35 aastat ETVs – see pikk aastaterida pole pealtnäha jätnud jälgi Volodja nooruslikku hinge, küll on aga andnud suurel hulgal hindamatuid kogemusi ja oskusi. Hea on vaadata, millise põhjalikkusega ta neid kogemusi ja oskusi rakendab – niimoodi, et kellelgi hiljem ei tuleks kulutada oma aega ja närvirakke lohakalt tehtud töö pärast.

Juhtub teie kätte sattuma videosalvestuse pass Vladimir Dedjurini allkirjaga, võite olla muretud - tehnilises

kvaliteedis pole järeleandmisi tehtud. Jõudu jätkamaks samas vaimus!

Priit Pärg,
salvestusosakonna juhataja

Meelis Kadastik – 15

Ausalt öeldes on mul alati olnud keerukas temaga koostööta, ei - mitte selle pärast, et ta poleks suurepärane operaator. Ikka selle pärast, et talle on hirmsat lööki olnud. Kadastiku pärast on murtud piike ja peetud Jürgensi toas suuri lahinguid. AGA - kui need lahingud on kuidagi võidetud ja Meelis on olnud mõne telelavastuse operaator, on see alati olnud pool võitu.

Tal on VÄGA hea iseloom. Ning suure haruldusena telemaja karmis kliimas on ta säilitanud leebuse, osavõtlikkuse ja siira huvi inimeste vastu. Kui Jumal annab ja ETV-l on raha, et teha pikki ja ilusaid portreefilme, siis ma tean, kes peaks olema seal operaator. Tal on inimeste peale silma, head silma.

Elo Selirand,
rezhissöör

Sünnipäevad veebruaris

- 1 Epp Ehand – reporter
- 1 Annika Laas – toimetaja
- 2 Ene Köster – peaproductsendi abi
- 4 Maiken Hass – toimetaja, EBU
- 5 Tauno Peit – operaator
- 9 Tiina Ideon – assistent
- 9 Halvi Sursu-Jaska – helirezhiissöör
- 10 Katrin Seppel – toimetaja
- 11 Anneli Viita – finantsjuht
- 12 Mati Kirotar – toimetaja
- 13 Anne Raiste – toimetaja
- 17 Marika Kont – toimetaja
- 18 Valentina Zaruba – videooperaator
- 23 Merike Jürjo – säilitusfondi juhataja
- 24 Toomas Kaur – helirezhiissöör
- 25 Margit Ossipova – rezhissööri assistent
- 25 Olga Saar – kunstnik
- 25 Livo Liik – lavaseadja
- 27 Toomas Luhats – pressiesindaja

Tööleping sõlmitud

Taavo Kongi, operaator
Mati Kark, rezhissöör
Marianne Hilpus, interneti projektijuht
Margus Saar, toimetaja-saatejuht
Elo Selirand, rezhissöör
Hasso Jüris, autojuht

Tööleping muudetud

Kalle Käesel, pearezhiissöör
Raivo Suni, saatejuht-productsent
Indrek Treufeldt, Brüsseli korrespondent

Tööleping lõpetatud

Riho Prees, operaator
Grete Löbu, productsendi abi

Lapsehoolduspuhkuselt tööle asunud

Alice Rahuoja, toimetaja

Impressum

ETV siselehte Telekäija toimetab
Karin Leemet.

Kaastööd on oodatud turundusosakonda
(Faehlmanni 12, tuba 124, tel. 628 4573)
või e-maili aadressil karin.leemet@etv.ee.

Järgmine Telekäija ilmub märtsis.